

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 września 2021r.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Barbara Ottlik

Protokolant - sekr. sądowy Alina Surmicka

przy udziale Prokuratora Katarzyny Hałabuzy - Kalety

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 02 września 2021r. sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Tarnowskich Górach

przeciwko:

1. **B. P.**

synowi W. i A. z domu Z., ur. (...) w R.

oskarżonemu o to, że

I. w dniu 03 marca 2021r. w T. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził K. D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 zł, w ten sposób, że wprowadził pokrzywdzoną w błąd poprzez wyzyskanie błędnego przeświadczenia pokrzywdzonej, że jest jednym z funkcjonariuszy policji, który chce uchronić ją przed oszustwem,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 227 kk przy art. 11 § 2 kk

II. w dniu 09 marca 2021r. w T. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził J. D. oraz E. D. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 22.800 zł, w ten sposób, że wprowadził pokrzywdzoną w błąd poprzez wyzyskanie błędnego przeświadczenia pokrzywdzonej, że jest jednym z funkcjonariuszy policji, który chce uchronić ją przed oszustwem,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 227 kk przy art. 11 § 2 kk

2. **P. S. (S.)**

synowi T. i E. z domu P., ur. (...) w Z.

oskarżonemu o to, że

III. w dniu 03 marca 2021r. w T. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd K. D. poprzez wyzyskanie błędnego przeświadczenia pokrzywdzonej, że jest jednym z funkcjonariuszy policji, który chce uchronić ją przed oszustwem, doprowadził ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 zł, poprzez odebranie w Z. pieniędzy od B. P., który podając się za funkcjonariusza policji odebrał ww. kwotę od pokrzywdzonej, a następnie przekazał pieniądze innym nieustalonym sprawcom,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 227 kk przy art. 11 § 2 kk

1. oskarżonego B. P. uznaje za winnego popełnienia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności tego, że:

- w dniu 03 marca 2021 r. w T. przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zamiarze, aby inne nieustalone osoby dokonały przestępstwa polegającego na doprowadzeniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 zł K. D. za pomocą wprowadzenia jej w błąd co do tego, że przekazując pieniądze, pomaga Policji w uchronieniu jej przed oszustwem, ułatwił im jego popełnienie, odbierając pieniądze w kwocie 20.000 zł od K. D. i przekazując je ww. nieustalonym osobom, tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk,

- w dniu 09 marca 2021 r. w T. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w zamiarze, aby inne nieustalone osoby dokonały przestępstwa polegającego na doprowadzeniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwotach 17.000 zł, 1050 euro i 340 dolarów amerykańskich J. D. i E. D. (1) za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do tego, że przekazując pieniądze, pomagają Policji w uchronieniu ich przed oszustwem, ułatwił im jego popełnienie, odbierając pieniądze w ww. kwotach od E. D. (1) i przekazując je nieustalonym sprawcom, tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

i za to na mocy art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk wymierza mu jedną **karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności**;

2. oskarżonego P. S. uznaje za winnego tego, że w dniu 03 marca 2021 r. w Z., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zamiarze, aby inne nieustalone osoby dokonały przestępstwa polegającego na doprowadzeniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 zł K. D. za pomocą wprowadzenia jej w błąd co do tego, że przekazując pieniądze, pomaga Policji w uchronieniu jej przed oszustwem, ułatwił im jego popełnienie, odbierając pieniądze w kwocie 20.000 zł od B. P., który wcześniej odebrał je od pokrzywdzonej K. D., a następnie przekazał je ww. nieustalonym osobom, tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i za to na mocy art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk wymierza mu **karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**

3. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie kar pozbawienia wolności wobec obu oskarżonych warunkowo zawieszają na okres 4 (cztery) lat próby;

4. na mocy art. 73 § 2 kk oddaje obu oskarżonych w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

5. na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje obu oskarżonych do informowania kuratora o przebiegu okresu próby na piśmie co 4 (cztery) miesiące;

6. na mocy art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonych obowiązki naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- K. D. – kwoty 20.000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) solidarnie przez oskarżonych B. P. i P. S.,

- J. D. i E. D. (1) – 17.000 (siedemnaście tysięcy) złotych, 1050 (tysiąc pięćdziesiąt) euro i 340 (trzysta czterdzieści) dolarów amerykańskich przez oskarżonego B. P.;

7. na mocy art. 627 kpk, art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe: od B. P. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty i kwotę 70 zł (siedemdziesiąt złotych) tytułem wydatków, a od P. S. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem opłaty i kwotę 70 zł (siedemdziesiąt złotych) tytułem wydatków.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 486/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	1. B. P. 2. P. S.	art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>B. P. od końca lutego 2021r. nigdzie nie pracował, mieszkał w wynajmowanym mieszkaniu.</p> <p>Zgodził się, aby zamieszkał z nim jego kolega P. S., który opuścił (...) Ośrodek (...). Początkowo P. S. nie miał żadnych pieniędzy, ale po pewnym czasie przyniósł do domu 500 zł i powiedział koledze, że zarobił je za dostarczenie paczki. Rano ktoś do niego dzwoni, podaje mu adres, pod który ma się udać, aby odebrać paczkę, a następnie po nią jedzie taksówkami. B. P. spodobał się taki sposób zarobkowania i również zdecydował się na doręczanie paczek w powyższy sposób. Dostał od P. S. kartę SIM do telefonu.</p> <p><u>I czyn</u> (opisany w pkt I części wstępnej wyroku)</p> <p>W dniu 3.03.2021r.ok. godz. 13.10 do 74-letniej K. D. na jej telefon stacjonarny zadzwoniła kobieta, która przedstawiła się jako A. K., policjantka z Komendy Policji w T., podała numer legitymacji służbowej. Poprosiła, że jeżeli pokrzywdzona jej nie wierzy, aby zadzwoniła pod numer 997. Tak też zrobiła, a telefon odebrał mężczyzna, który potwierdził, że A. K. jest policjantką. Kobieta powiedziała K. D., że</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. P. – k. 21-22</p> <p>Zeznania K. D. - k. 2, 176</p> <p>Zeznania J. D. – k.32-33</p> <p>Zeznania E. D. (1) – k. 38-39</p> <p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. P. – k. 21-22</p>		
--	--	--	--

ktoś podrobił jej dowód osobisty i chce wypłacić pieniądze z jej konta bankowego. Pytała, czy pokrzywdzona dostała już wezwanie na policję, a także ile ma pieniędzy i w jakim banku. K. D. powiedziała jej, że ma 40.000 zł w (...) Banku. Kobieta poleciła jej iść do banku i wypłacić pieniądze, żeby policja je zabezpieczyła, pobrała znajdujące się na nich odciski palców. Kobieta poprosiła o numer telefonu komórkowego K. D. i powiedziała, żeby dała jej znać przez telefon komórkowy, kiedy będzie ok. 200 metrów przed bankiem, co też pokrzywdzona uczyniła, a potem miała się nie rozłączać. W banku wypłaciła najwyższą kwotę, jaka była możliwa do wypłacenia gotówką, tj. 20.000 zł. Następnie kobieta przedstawiająca się jako A. K. poleciła jej wrócić do domu. Kobieta poprosiła K. D., aby wymyśliła hasło. Pokrzywdzona poinformowała ją, że wybrała hasło (...). Kobieta powiedziała, że po pieniądze przyjdzie nieumundurowany policjant, który poda umówione hasło. Obiecała, że po pobraniu odcisków palców zostaną one jej niezwłocznie zwrócone przez policję.

Wcześniej tego dnia, tj. 3.03.2021r. do B. P., który

przebywał wtedy w Z., na jego telefon komórkowy z kartą SIM otrzymaną od P. S. zadzwonił nieznany mu mężczyzna, który się nie przedstawił. Mężczyzna powiedział B. P., żeby pojechał do T. na ul. (...) taksówką. Oskarżony pojechał tam, cały czas rozmawiając przez telefon z nieznanym mężczyzną, B. P. podszedł pod drzwi, które otworzyła K. D.. Powiedział hasło (...), a wtedy pokrzywdzona przekazała mu pieniądze, które nie były w nic zapakowane. Oskarżony odszedł z pieniędzmi.

Kobieta przedstawiająca się jako policjantka przez telefon poleciła pokrzywdzonej, żeby wróciła do domu, nie rozłączała się i co jakiś czas mówiła „halo”. Pokrzywdzona tak też zrobiła, po ok. 20 minutach kobieta rozłączyła się.

Wtedy K. D. postanowiła zadzwonić na policyjny numer 997 i policjant poinformował ją, że padła ofiarą oszustwa.

III czyn

Oskarżony B. P., po tym jak odebrał pieniądze od K. D., taksówką wrócił do Z..

Tam spotkał się z P. S. i przekazał mu pieniądze pokrzywdzonej, które P. S. zabrał i przekazał nieustalonym osobom,

wskazanym przez
mężczyznę, który
wcześniej zlecił odebranie
pieniędzy. Za odbiór
pieniędzy wypłacił B. P.
kwotę 500 zł.

Pokrzywdzona nie
odzyskała pieniędzy.

II czyn

W dniu 9.03.2021r. B. P.
pojechał do Z. i tam czekał
na telefon ze zleceniem
odebrania paczki. Ok.
godz. 14.00 na jego
telefon zadzwonił ten sam
nieznajomy mężczyzna,
co w dniu 3.03.2021r.
Mężczyzna kazał mu
jechać do T. na ul. (...),
skąd miał odebrać paczkę.
Z Z. do T. pojechał
taksówką. Wysiadł dwa
numery wcześniej i na
piechotę podszedł pod
adres przy ul. (...).

Pod ww. adresem
zamieszkują E. i J. D..

Tego dnia, tj. 9.03.2021r.,
wcześniej, ok. godz. 11.44
na ich telefon stacjonarny
zatelefonowała kobieta,
która przedstawiła się jako
S. M., funkcjonariusza
CBS, mówiła, że pracuje
w Komendzie Policji przy
ul. (...), podała swój
numer identyfikacyjny.
Powiedziała J. D., który
odebrał telefon, że policja
ujęła przestępców, którzy
mieli podrobione dowody
osobiste, m. in. na
dane osobowe jego i
jego żony i poleciła im
współpracować z Policją,
gdyż CBS przeprowadzi

akcję ujęcia przestępców. Poleciała im do nikogo nie dzwonić z innych telefonów, ponieważ mogą być na podsłuchach. Powiedziała także, żeby J. D. zadzwonił pod nr 997, aby potwierdzić jej słowa. Rozłączył się i zatelefonował pod ten numer, ale był zajęty, więc się rozłączył. Po chwili telefon zadzwonił, na aparacie wyświetliła się informacja, że numer dzwoniącego jest zastrzeżony. Kiedy J. D. odebrał, nieznajomy mężczyzna, który przedstawił się jako A. W., oficer dyżurny policji poinformował, że S. M. faktycznie pracuje w CBS. Rozmowa się przerwała i odezwała się ta sama kobieta, co wcześniej, przedstawiająca się jako S. M.. Powiedziała, że złodzieje mogą wejść do ich domu, mogą przez dziurkę od klucza wpuścić gaz usypiający, i zapytała, czy mają w domu gotówkę i gdzie mają konto, ile jest na nim pieniędzy. Razem z żoną J. D. przeliczył wszystkie posiadane pieniądze – było tego 17 tys. zł, 1050 dolarów amerykańskich i 340 euro i poinformował o tym kobietę. Kobieta ta powiedziała, że przed ich domem jest dwóch nieumundurowanych policjantów i poprosiła, żeby podał jej numer swojego telefonu komórkowego, co uczynił. Zadzwoniła na ten numer

i poleciła, aby E. D. (1) cały czas była przy telefonie stacjonarnym, nie rozłączała się, a on, nie rozłączając połączenia na telefonie komórkowym, miał się udać do Banku (...). P. Tak też uczynił.

Kiedy wyszedł z domu, kobieta przedstawiająca się jako S. M. powiedziała E. D. (1), aby posiadane w domu pieniądze włożyła do reklamówki, bo dostała sygnał z banku, aby sprawdzić numery banknotów. Powiedziała, że po pieniądze przyjdzie policjant ubrany po cywilnemu i poda hasło, o wymyślenie którego poprosiła E. D. (1). Ta podała hasło „pazurek”. Dodała, że policja do dwóch godzin odda jej pieniądze.

Pokrzywdzona podeszła do furtki, gdzie czekał oskarżony B. P.. Podał hasło „pazurek”, E. D. (1) przekazała mu reklamówkę z pieniędzmi, po czym oddalił się.

Kiedy J. D. wysiadł z autobusu w pobliżu banku, kobieta podająca się za S. M. poleciła mu wybrać z konta 30 tys. zł, a jak się nie uda, to 20 tys. Jednak wówczas J. D. nabrał podejrzeń i, zamiast do banku, udał się do Komendy Powiatowej Policji, gdzie zgłosił o zdarzeniu. Wraz z policjantami przyjechał do domu, jednak nastąpiło to

<p>już po tym, jak jego żona przekazała pieniądze B. P..</p> <p>Oskarżony B. P. autobusem miejskim pojechał na dworzec autobusowy, a stamtąd taksówką pojechał do Z.. Tam w rozmowie telefonicznej, mężczyzna, który wcześniej zlecił mu odbiór pieniędzy, polecił mu udać się we wcześniej ustalone z oskarżonym miejsce – na koniec ulicy (...), gdzie znajduje się wejście na podwórko z zasypaną kamienią. Umówił się z tym mężczyzną, że z reklamówki ma sobie wziąć 500 zł, a resztę zostawić na kamieniach.</p> <p>Następnie tego samego dnia w podobny sposób odebrał paczkę w R., a po wykonaniu tego zlecenia, otrzymał od tego samego nieznanego mężczyzny polecenie, aby nie pokazywał się w Z.. Wtedy oskarżony zniszczył kartę SIM, którą otrzymał od P. S..</p>			
<p>2.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania K. D.-skiej	Zeznania te uznano za wiarygodne, są spójne i konsekwentne. We wszystkich fragmentach, w których mogły zostać zweryfikowane innymi dowodami, znajdują tam pełne potwierdzenie. W szczególności są zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonego B. P.. Sposób działania sprawców, jaki opisała świadek, jest identyczny jak w przypadku przestępstwa na szkodę J. i E. D. (1).	
	Zeznania J. i E. D. (1)-skich	Zeznania tych świadków są logiczne, konsekwentne i spójne ze sobą i z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, dlatego też uznano je za wiarygodne.	
	W.-nia oskarżo-nego B. P.	Wyjaśnienia te uznano za wiarygodne, są spójne, logiczne, szczegółowe i w przeważającym w zakresie zgodne z tym, co zeznawali ww. pokrzywdzeni.	

Oskarżony ten nie przyznał się do winy, zaprzeczył, aby B. P. przekazał mu pieniądze, które odbierał od ludzi, a które miałby przekazać dalej. Przyznał natomiast, że sam również, tak jak B. P., odbierał paczki, ale na terenie S., za co przedstawiono mu zarzuty.

Te wyjaśnienia uznano za nieprawdziwe, są bowiem sprzeczne z tym co wyjaśnił B. P. w spójnych, obszernych i spontanicznych wyjaśnieniach, które uznano za wiarogodne z wyżej podanych przyczyn, a w szczególności z tego powodu, że w przeważającej części były spójne z tym, co zeznawali pokrzywdzeni. B. P. przyznał się do odbierania pieniędzy, stwierdził, że po odebraniu pieniędzy od J. i E. D. (1) zostawił je w umówionym z nieznanym mężczyzną miejscu w okolicach zburzonej kamienicy. Wydaje się nieprawdopodobne, aby akurat w tym pierwszym przypadku, tj. odebrania pieniędzy od K. D., miał powiedzieć nieprawdę. Z wyjaśnień obu oskarżonych nie wynika, aby byli ze sobą skonfliktowani, przeciwnie – razem zamieszkiwali i to P. S. sprawił, że B. P. zajął się odbieraniem pieniędzy

		od starszych osób. Z powyższych przyczyn przy ustalaniu okoliczności popełnienia zarzucanego P. S. czynu oparto się na wyjaśnieniach B. P..	
W.-nia oskarżonego P. S.			
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
x	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p><u>Czyny przypisane oskarżonemu B. P.</u></p> <p>Analizując zachowanie się B. P. w zakresie zarzuconych mu czynów, uznano że należy je zakwalifikować jako pomocnictwo do popełnienia przestępstw oszustwa przez innych sprawców, tj. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, zmieniając odpowiednio opis czynu. W orzecznictwie sądów i piśmiennictwie dotyczącym art. 18 kk i kwestii rozgraniczenia współsprawstwa i pomocnictwa podaje się kilka kryteriów, które należy brać pod uwagę dokonując ustaleń w ww. zakresie. Podkreśla się jednak, że kryteriów tych nie należy stosować abstrakcyjnie, a w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego (postanowienie SN z 11.04.2014 r. V KK 408/13, L.).</p> <p>Sąd Najwyższy w wyroku z 12.07.1979 r., II KR 189/79, (Lex 17157) uznał, że do "przyjęcia współsprawstwa (a nie pomocnictwa) wystarcza obiektywne współdziałanie w samym wykonaniu, w ramach podziału ról uprzednio</p>	

uzgodnionego (lub przeprowadzonego dopiero w toku wykonywania czynu), jeżeli każdy ze współsprawców obejmował swym zamiarem (animus auctoris) cały zespół przedmiotowych znamion przestępnego przedsięwzięcia.

Rozgraniczenie pomiędzy współsprawstwem a pomocnictwem należy przeprowadzić uwzględniając łącznie elementy obiektywne i subiektywne. Od strony obiektywnej, współsprawstwem jest współdziałanie, udział w samym wykonaniu przestępstwa, natomiast akty ułatwiające wykonanie, lecz wykonanie to poprzedzające, stanowiąc będą pomocnictwo. Od strony subiektywnej, współsprawcą jest ten, kto wspólnie z innym realizuje zespół znamion i uważa czyn za własne przedsięwzięcie, czyli działa "animo auctoris".

Pomocnikiem jest ten, kto tylko zamierza ułatwić innemu popełnienie czynu zabronionego, uważając jednak ten czyn za cudze przedsięwzięcie, czyli działając "animo socii". Istotną, choć nie zawsze rozstrzygającą okolicznością dla wyjaśnienia, czy sprawca działał animo auctoris, czy tylko animo socii jest kwestia, w

czyim interesie leżało
popelnienie
przestępstwa".

Analiza ustalonego stanu faktycznego niniejszej sprawy pozwala na stwierdzenie, że oskarżony B. P. nie traktował popełnionych czynów jako „własnych” przestępstw, a zamierzał ułatwić ich popelnienie innym osobom, uważając je za cudze przedsięwzięcie. Przy ich popelnieniu dokładnie wykonywał polecenia wydawane mu telefonicznie przez nieznanego mu mężczyznę. Niewątpliwie w przestępstwach brało udział więcej osób – oprócz mężczyzny zlecającego odbiór pieniędzy i podającego adresy zamieszkania pokrzywdzonych, także kobieta, która przez telefon udawała policjantkę, jednak nie ustalono, aby B. P. brał udział w podziale ról, planowaniu przestępstw. Nie brał też udziału w podziale zysków – niezależnie od tego ile pieniędzy przekazywali mu pokrzywdzeni, za ich odbiór i przekazanie zleceniodawcom dostawał zawsze tę samą kwotę – 500 zł. Te okoliczności, mimo że udział tego oskarżonego w dokonaniu przestępstw należy ocenić jako znaczący, powodują jednak, że zdaniem sądu jego zachowanie należy ocenić jako pomocnictwo

do popełnienia przestępstw oszustwa.

Ustalone okoliczności sprawy nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do tego, że oskarżony B. P. wiedział, że pomaga innym osobom w popełnieniu przestępstw oszustwa na szkodę K. D. i J. i E. D. (2), którzy wcześniej zostali wprowadzeni w błąd co do tego, że wydając mu pieniądze pomagają policji w ujęciu przestępców, i działał w tym zakresie w zamiarze bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez nieustalonych sprawców, a także przez siebie w kwocie 500 złotych, które każdorazowo płacono mu za odbiór pieniędzy. Przede wszystkim w toku dochodzenia po odczytaniu mu zarzutów wyjaśnił: „przyznaję się do oszustwa, gdyż wiedziałem, że będę odbierał i odbierałem pieniądze od starszych osób” (k.21 odwr.).

Na rozprawie obrońca oskarżonego, podnosząc jego niewinność, twierdził, że z jego wyjaśnień wynika jedynie, że miał on świadomość, że odbiera przesyłki jako kurier. W ocenie sądu z twierdzeniem tym nie można się zgodzić. Po pierwsze jest to sprzeczne z wyżej cytowanym fragmentem wyjaśnień, z których wynika wprost, że zdawał sobie sprawę, że

uczestniczy w popełnieniu przestępstw oszustwa. Świadczą o tym także jego wyjaśnienia w pozostałym zakresie. A mianowicie, jeszcze przed odebraniem pieniędzy od K. D. oskarżony włożył do telefonu kartę SIM otrzymaną od P. S., który namówił go do udziału w przestępczym procederze, nie korzystał ze swojej. B. P. wykonywał polecenia nieznanego mężczyzny, jeździł do pokrzywdzonych z Z. taksówkami, jak należy się domyślać, w celu utrudnienia ustalenia jego tożsamości, ponieważ obecnie w środkach publicznej komunikacji jest montowany monitoring. Odbierał pieniądze po podaniu hasła. Przed odebraniem paczki od państwa D., wysiadł dwa numery wcześniej - z pewnością dlatego, aby nie zwracać na siebie nadmiernej uwagi. Również przekazywanie pieniędzy - najpierw koledze, który miał je przekazać innym osobom, a następnie pozostawienie ich na kamieniach, w umówionym miejscu, świadczy o tym, że dokładnie wiedział, że uczestniczy w przedsięwzięciu o charakterze przestępczym. Także stawka 500 zł za odebranie i doręczenie przesyłki z pewnością nie jest zwykłą kwotą za tego rodzaju usługę kurierską. Po kolejnym doręczeniu

przesyłki na terenie R., który to czyn nie jest objęty aktem oskarżenia w niniejszej sprawie, nieznanemu mężczyźnie, jak wyjaśnił B. P. (k.22) „kazał mi wyłączyć telefon i na razie się nie pokazywać w Z.. Ja zrobiłem tak, jak on mi kazał i na dodatek jeszcze złamałem tę kartę SIM. Powiedział, że z tydzień czasu i jak się uspokoi sytuacja, to mam się kręcić w okolicach bazy”.

Na podstawie powyższych ustaleń dokonanych głównie w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego B. P., sąd uznał, że dokonał on pomocnictwa do oszustw w zamiarze bezpośrednim, jednak nawet w razie zajęcia odmiennego stanowiska, zauważyć należy, że „[...] pomocnictwo do oszustwa z art. 286 § 1 KK, może być dokonane także w zamiarze ewentualnym. O ile więc postać sprawcza tego przestępstwa wymaga nastawienia kierunkowego, to pomocnik może jedynie godzić się na to, że ułatwia sprawcy popełnienie oszustwa.” (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2019 r., II KK 406/18, L.). W tym miejscu podnieść należy, że „o zamiarze sprawcy świadczy całokształt tak podmiotowych jak i przedmiotowych okoliczności. Dopiero

bowiem na podstawie wszystkich okoliczności dotyczących danego wypadku i osoby sprawcy możliwe jest odtworzenie rzeczywistych przeżyć sprawcy i ustalenie do czego zmierzał, czego chciał, względnie - postępując, w określony sposób - co przewidywał i na co się godził. [...] Możliwe jest wprawdzie ustalenie zamiaru sprawcy na podstawie samych tylko przedmiotowych okoliczności, związanych z konkretnym zdarzeniem, w oparciu o sam sposób działania, pod warunkiem jednakże, że działanie to jest tego rodzaju, że podjęcie go przez sprawcę wskazuje jednoznacznie, bez żadnych w tym zakresie wątpliwości, na cel do jakiego on zmierza. Jednoznaczność ta nie może oznaczać niczego innego jak nieodzowność określonego skutku, gdyż wtedy tylko możliwe jest prawidłowe ustalenie, iż sprawca chciał, względnie godził się na taki a nie inny skutek swego działania. (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 1976 r., V KR 20/76, L.).

A ustalone wyżej okoliczności zdaniem sądu nie pozostawiają wątpliwości co do tego, że oskarżony wiedział, że udziela pomocy oszustom, czynił to z pełną świadomością co do swojej

roli jak i charakteru całości przestępczego procederu.

Czyn przypisany oskarżonemu P. S.

również zakwalifikowano jako pomocnictwo do popełnienia przestępstwa oszustwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk.

Jego rola w popełnieniu przestępstwa na szkodę K. D. polegała na odebraniu pieniędzy, które wziął od niej B. P. i przekazaniu zleceniodawcom tegoż przedsięwzięcia.

W tym miejscu zważyć należy że „Popełnienie przestępstwa w postaci zjawiskowej pomocnictwa w oszustwie następuje w chwili ułatwienia czynu głównego. Ułatwienie musi mieć miejsce przed jego realizacją albo najpóźniej w jej trakcie, na każdym etapie realizacji czynu zabronionego przez bezpośredniego sprawcę. Nie jest zatem pomocnictwem pomoc udzielona po zakończeniu czynu zabronionego. Natomiast jest nim złożona wcześniej obietnica udzielenia pomocy po popełnieniu czynu. Udzielenie pomocy po dokonaniu przestępstwa (dotyczącej np. zbycia lub ukrycia uzyskanych za pomocą tego przestępstwa przedmiotów, albo też ukrywania sprawcy lub zacierania śladów) stanowi sprawczą

realizację znamion samodzielnego paserstwa lub poplecznictwa. (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2020 r., III KK 42/19. L.).

Przy czym na podstawie wyjaśnień B. P. przyjęto, że oskarżeni już wcześniej, przed odbiorem pieniędzy od pokrzywdzonej, umówili się co do tego, że B. P. te pieniądze przekaże oskarżonemu P. S.. B. P. wyjaśnił: (k.21 odwr.) „P. tłumaczył mi, jak to wszystko działa”. Po odebraniu pieniędzy taksówką B. P. pojechał do Z. na ul. (...), żeby spotkać się z P. S., któremu przekazał pieniądze, a które P. S. poszedł zanieść. Spotkali się potem tego samego dnia ok. godz. 20.00 na dworcu w Z. i razem pojechali do K.. Za odebranie pieniędzy P. S. wręczył B. P. kwotę 500 zł.

Z wyjaśnień B. P. wynika, że P. S. był zorientowany, na czym polegał cały proceder, to on pierwszy zaczął odbierać pieniądze na zlecenie nieznanym mu osób za kwotę 500 zł i to on wprowadził B. P. do tej działalności. Niewątpliwie odbierając pieniądze zabrane K. D. od B. P. i przekazując je organizatorom przedsięwzięcia, udzielił im pomocy w popełnieniu przestępstwa. W ocenie sądu w zamiarze bezpośrednim zrealizował ustawowe znamiona

pomocnictwa do popełnienia przestępstwa oszustwa – w zamiarze, aby inne osoby dokonały przestępstwa oszustwa na szkodę K. D., swoim zachowaniem ułatwił im to.			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
B. P.	1, 3		<p>Za popełnione w ciągu przestępstw 2 czyny z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk wymierzono oskarżonemu jedną karę 1 roku pozbawienia wolności, uznając, że kara ta jest odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów oraz do stopnia zawinienia i wraz z orzeczonymi środkami probacyjnymi oraz kompensacyjnym spełni swe funkcje w zakresie jej wymiaru – zapobiegawcze, ale przede wszystkim wychowawcze. Oskarżony ma 20 lat, a stosownie do treści art. 54 kk wymierzając karę <u>młodocianemu</u>, sąd kieruje się przede wszystkim tym, aby sprawcę wychować. Sąd postanowił dać szansę dotychczas niekaranemu na karę pozbawienia wolności oskarżonemu (karta karna – k.121). Sąd przy wymiarze kary uwzględnił na jego niekorzyść uprzednią karalność za przestępstwo oszustwa (oskarżony został ukarany karą ograniczenia wolności), a także znaczną wartość szkody wyrządzonej przestępstwem i działanie w warunkach art. 91 § 1 kk. Natomiast okolicznością łagodzącą jest jego postawa w toku procesu – oskarżony przyznał się do winy i złożył</p>

			<p>obszerne wyjaśnienia, odpowiadając na wszelkie pytania przesłuchującego. W ocenie sądu kara 1 roku pozbawienia wolności orzeczona z warunkowym zawieszeniem na długi okres 4 lat próby spełni swe cele, w szczególności w zakresie zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zagrożenie w postaci wykonania kary w razie ponownego postępowania w sposób sprzeczny z porządkiem prawnym jest w ocenie Sądu wystarczającym czynnikiem oddziaływania na sprawcę, który w sposób właściwy i wystarczający zabezpieczy przed popełnieniem przezeń przestępstwa w przyszłości.</p>
P. S.	2		<p>Przy wymiarze kary P. S. na korzyść oskarżonego uwzględniono poboczną rolę w popełnieniu przestępstwa, jego młody wiek oraz to, że dotychczas nie był karany za przestępstwo (karta karna – k. 119). Mając na uwadze te okoliczności, wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, uznając, że wraz z pozostałymi orzeczonymi środkami, spełni ona swe cele zapobiegawcze, ale przede wszystkim wychowawcze, będzie też</p>

			stanowiła odpowiednią odpłatę.
B. P., P. S.	4,5		Wobec warunkowego zawieszenia wykonania kary, młodocianych oskarżonych oddano pod dozór kuratora, jednocześnie zobowiązując do informowania go o przebiegu okresu próby, co pozwoli wzmocnić wychowawcze oddziaływanie kary oraz zapewnić wykonanie przez oskarżonych obowiązków nałożonych w wyroku.
B. P., P. S.	6		<p>Sąd orzekł wobec obu oskarżonych solidarnie obowiązek naprawienia szkody wobec K. D. poprzez uiszczenie na jej rzecz kwoty 20.000 zł oraz od oskarżonego B. P. na rzecz J. i E. D. (1) kwoty 17.000 zł, 1050 euro i 340 dolarów amerykańskich.</p> <p>W tym miejscu przytoczyć należy tezę wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 29.10.2019r. II AKa 149/19, (L.) „Ponieważ to prawo cywilne rozstrzyga o zakresie odpowiedzialności osób współdziałających w przestępstwie, to do kręgu osób współodpowiedzialnych za szkodę należy zaliczyć zarówno przypadki sprawczego współdziałania w popełnianiu przestępstwa, jak też podżegania</p>

			i pomocnictwa oraz skorzystania z przestępstwa (art. 422 KC).
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
7	Wobec skazania obciążono oskarżonych kosztami procesu na podstawie przepisów powołanych w punkcie 7 sentencji.		
1Podpis			